

LAIVAS

№ 4

No. 33

—:—

1924

"LAIVAŠ" (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publ. Co.

Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA: AMERIKOJE:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.10

UŽSIENIUOSE:

Metams	\$3.00
Pusei metų	\$1.50

SUBSCRIPTION RATES: U. S. A.:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.10

ELSEWHERE:

One Year	\$3.00
Six Months	\$1.50

"DRAUGAS," PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Savaitės Kalendorėlis

Rugpjūčio mėn.

33 Savaitė — X SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

17. Sekmadien's	šv. Hiacinto, išpaž.
18. Pirmadienis	šv. Pilypo Benecijaus, išpaž.
19. Antradienis	šv. Elenos, ciesorien.
20. Trečiadienis	šv. Liudviko Tol. Nekašt. Panečės šv. širdies
21. Ketvirtadien.	šv. Bernardo, vien.
22. Penktadienis	šv. Joanos Pranciškos de Chantal, našl.
23. Šeštadienis	šv. Timotiejaus ir Draugų kent.

L a i v a s

SAVAITINIS LIETUVIŲ KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

No. 33

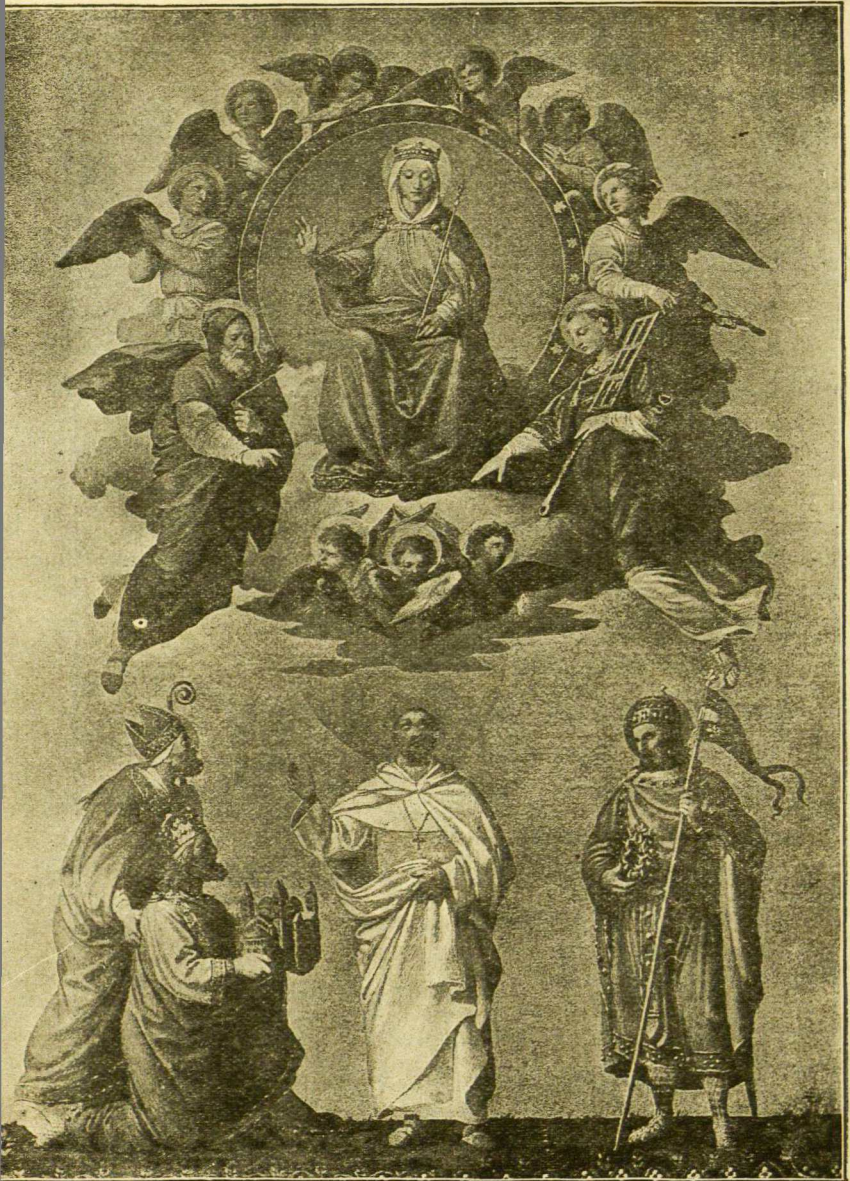
|| Rugs. (Augusti) 12, 1924 ||

Metai IV

TURINYS:

1. X Sekmadienis po Sekminių: šv. Mišių Lekeija ir Evangelija pusl. 627
2. Tikyba ir Dora: Švenč. Panelės į Dangų Emimas — Žolių pašventimas — Marijos giesmė 628-633
3. Žiedeliai: "Sveika, šv. Karalienė, esu tau labai dėkingas" — Raupuotas Žmogus 634-640
4. Katalikų Pasaulis 641
5. Klausimai ir Atsakymai. sv. Mišios ir šv. Raštas — Maldelės su Atlaidais — Gyvoji Bažnyčia — "Ateik Karalystė ir šv. Mišios" 642-647
6. Lietuvos Žinios 648
7. Vaikučių Skyrius: Draugystė — Obuolio Grudeliai — Ką Dievas duoda, tai gera 649-651
8. Aukos — Redakcijos Atsakymai 651

X SEKMAD. PO SEKMINIŲ.

L E K C I J A

I KORINT. 12, 2—11.

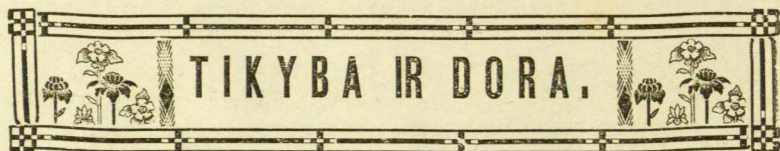
BROLIAI. žinote, kad budami pagony, eidavote pas nebylius stabus, kaip buvote vedami. Todei aš jums pareiškiu, kad nėvienas, kurs kalba Dievo Dvasioje, nesako: Prakeikimas Jėzui; ir nėvienas negali pasakyti: Viešpats Jėzus, kaip tik šventojoje Dvasioje. Dovanos, tiesa, yra įvairios, bet ta pati Dvasia. Patarnavimai yra įvairios, bet tas pats Viešpats. Veikimai yra įvairūs, bet tas pats yra Dievas, kurs visa visuose daro. Kiekvienam duodama Dvasios apreiškimas, kad būtų iš to naudes. Vienam Dvasios suteikiama iš minties kalba, kitam tos pačios Dvasios žinojimo kalba; kitiem tos pačios Dvasios tikėjimas, kitam tos vienos Dvasios gydymo dovana; kitam stebuklų darymas, kitam pranašystė, kitam dvasių atskyrimas, kitam įvairios kalbos, kitam kalbų aškinimas. Visa gi tai daro viena ir ta pati Dvasia, dalindama kiekvienam, kaip ji nori.

E V A N G E L I J A

LUKO 18, 9—14.

ANUO metu Jėzus pasakė kaikuriems, kurie patys savimi pasitikėjo teisūs esą ir kitus niekino šitą prilyginimą. Du žmogu atėjo į bažnyčią melstis; vienas buvo parisiejus, kitas muitininkas. Parisiejus stovėdamas taip pats vienas meldėsi: Dėkoju tau, Dieve, kad aš ne toks, kaip kiti žmonės plėšikai, neteisūs, svetimoteriai, taip pat ir kaip šitas muitininkas. Aš pasninkauju du kartu savaitėje, duodu dešimtines viso, ką turiu. Muitininkas atstu stovėdamas, nediršo ne akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krutinę ir sakė: Dieve, buk gailestingas man nusidėjėliui. Sakau jums: šitas nuėjo į savo namus nuteisintas, anas ne. Nes kiekvienas, kurs save aukštia, bus pažemintas, ir kas save žemina, bus paaukštintas.

ŠVENČIAUSIOS PANELĖS Į DANGŲ ĖMIMĄS

VIEŠPATIES Jėzaus gyvenimas, kančia, mirimas ant kryžiaus ir iš numirusių prisikėlimas smulkiai surašyti šventoje Evangelijoje. Apie Panelės Švenčiausios gyvenimą Evangelijose labai mažai terandame. Aprašyta tiktai ta valanda, kada Arkaniclas Gabrielius apreiškė, jog Jai skirta Dievo Motinos, garbė, aprašyta, kaip pagimdė pasaulio Atpirkėją. Daugiau Evangelijos nieko nesako. Paminėta dar, kaip Panelė Švenčiausia ieškojo savo Sunaus Jeruzalės bažnyčioje ir kaip stovėjo sunkius sopulius kęsdama, kada jos myliamiausias Sunus kybojo prikaltas prie kryžiaus už mūsų nusidėjimus.

Kitus daiktus iš Panelės Švenčiausios gyvenimo sužinome tiktai iš Bažnyčios rašytojų ir šventųjų Tėvų raštų, arba padavimo Apie mirimą ir Ėmimą į Dangų Švenčiausios mūsų Motinos randame šitokių žinių šventųjų Tėvų raštuose. Prie Panelės Švenčiausios mirimo ir prisikėlimo buvo šv. Dijonizijus Areopagita. Ką jisai matė, tą ir savo knygoje užrašė.

Užžengus į Dangų Viešpačiui Jėzui dar dvidešimts trejus metus gyveno ant žemės Panelė Švenčiausia. Mes žinome iš Evangelijų, kad V. Jėzus mirdamas pavedė Pa-

nelę Švenčiausią šv. Jonui. Taigi Panelė Šv. ir gyveno drauge su šv. Jonu išpradžių Efezo mieste, o paskui Jeruzalėje. Čia bebunant atėjo valanda atsiskyrimo su šiuo pasauliu.

Panelė Švenčiausia buvo liuosa nuo pirmųjų tėvų Adomo ir Jievos nusidėjimo. Buvo taip-pat liuosa nuo visokios sutepties ir nuo ligų. Ne kokia liga, ne silpnybė pakirto jos dienas, bet karšta meilė ir kuodidžiausias troškimas pasimatyti Danguje su savo mylimiausioju Sūnūmi.

Dievo Apvaizda padarė, kad besiantinant Panelės Švenčiausios mirimo valandai, susirinko Jeruzalėn visi apaštalai, kurie buvo išsiskirstę po platų pasaulį apsakinėti Dievo žodį. Tiktai šv. Jokubo su šv. Tamu nebuvo. Šv. Jokubas jau buvo numiręs, praliedamas kraują už šv. tikėjimą. Šv. Tamas gi pasivėlino ateiti. Padavimas sako, kad daug V. Jėzaus mokinių buvo susirinkę kad apsurejus paskutinį Dievo Motinos palaiminimą.

Kad Panelė Švenčiausia jau užsnudo ir jos duša atsiskyrė nuo kūno, patsai V. Jėzus nužengė nuo dangiškojo sosto ir pasitiko savo myliamąsą Motiną drauge su aniolų pulkais. Toje pat valandoje buvo girdėti linksni angelų giedojimai. Toki pat, kaip užgemant V. Jėzui Betlėjaus kutelėje buvo girdimi.

Apaštalai palaidojo Panelės Švenčiausios kūną netoli tos vietos, kur buvo V. Jėzaus grabas. Neišsiskirstė tuojaus, bet giedojo keletą dienų šv. giesmes. Aniolų giedojimas taip-pat nesustojo. Tiktai į trečią dieną dangiškosios giesmės aptilo.

Tada kaip tik atėjo šv. Tamas apaštalas, kuris nebu-

vo prie Panelės Šv. mirimo. Graudu jam darėsi. Troško nors numirusią išvysti. Prašė užtatai apaštalų atidaryti grabą. Atidarę jau nieko neberado. Dievo galybė prikėlė Šv. iš numirusių ir paėmė ją gyvą į Dangu. Taip mokina šv. Bažnyčia ir visi katalikai tiki, nes tam atminimui švenčiama Panelės Šv. į Dangu Ėmimo šventė.

Iš visų Šv. Marijos Panos švenčių, šį yra didžiausia. Panelė Šv. pabaigė šios žemės kelionę. Dabar iš Dangaus aukštybių žiuri į mus vargdienius ir ištiesia savo galingą ranką visiems, kurie tik šaukiasi jos pagalbos. Ėmimas į Dangu Panelės Šv. turi paraginai ir mus sulig Dievo įsakymų gyventi ir dangiškosios Motinos pagalbos šaukties, kad galėtumėm ir mes numirę Danguje linksminties.

Žolių pašventimas.

Švenčiausios Panelės į Dangu Ėmimo diana vadinasi Žolinė, nes tą dieną neša žmonės į bažnyčią gražių žolynų ir javų varpų pundelius, o kunigas tai visa pašventina. Du daiktų reiškia žolių pašventinimas.

Pirmiausia nešdami šventinti žoleles žmonės rodo savo širdies džiaugsmą, kad jų geriausioji Motina jau linksminasi Danguje ir tarytum nori iškloti puikiausiomis gėlėlėmis taką, kuriuo Panelė Šv. iškilmingai nukeliavo iš šios ašarų pakalnės į dangiškosios Jerualės linksmybes.

Be to šventinama tą dieną žolės ir javų varpos, kad padėkojus Dievui už gerą derlių ir jo gausias dovanas ir kad išsiprašius palaiminimo laimingai tas Dievo dovanas suvartoti. Šventinama dar žolės išgydymui nuo visokių ligų, nes daugelis žolių yra vaistas. Bažnyčia šv. sujungė žolių ir javų pašventinimą su Marjos švente. Kas gi ga-

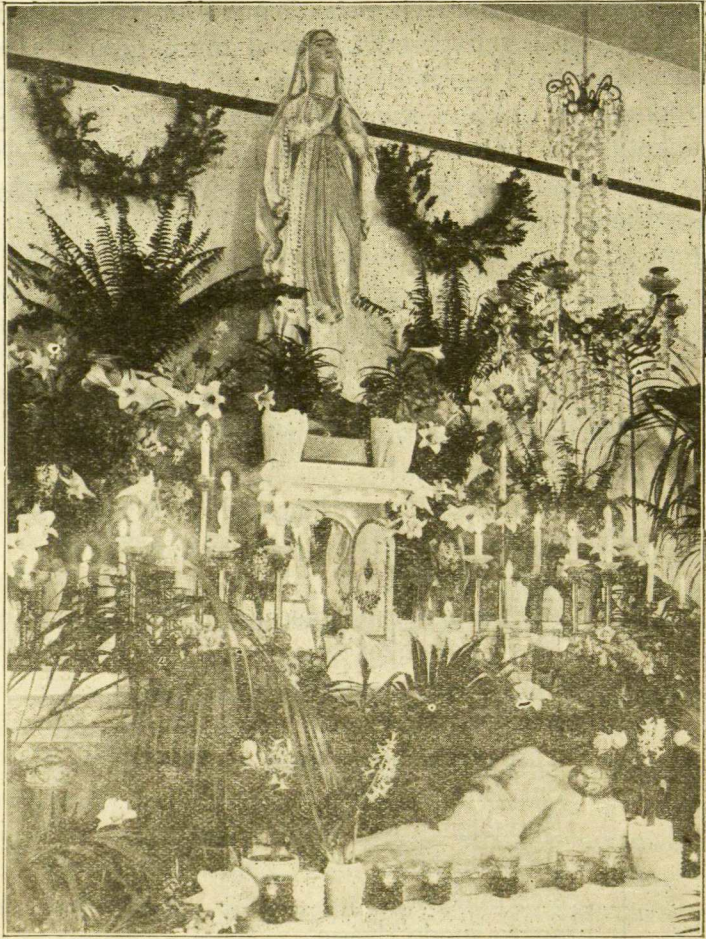
li geriau žmonėms išprašyti palaiminimo Dievo per Mariją? Kas geriau gali parodyti Dievui mūsų gerų darbų pėdelius, kaip Šv. Panelė- Žolinės šventė primena mums, kad rupintumės rinkti ne vien žolių pūdėlius ir juos Dievui aukotumėm, bet kad ypatingai prisirinktumėm gerų darbų kuodaugiausiai, nes geri darbai ir dorybės maloniausia Dievui auka.

MARIJOS GIESMĖ.

Marija, Marija!
 Skaisčiausia lelija!
 Tū švieti aukštai ant Dangaus!
 Palengvink vergiją!
 Pagelbėk žmoniją!
 Išgelbėk nuog mirimo baisaus!
 Mes griešninkai žmonės
 Maldaujam malonės;
 Marija! maldų neatmesk!
 Tarp verkiančių marių
 Šių žemiškų karių,
 Nupuolančius stiprink ir vesk!
 Ir kuno silprybė,
 Ir žemės puikybė,
 Ir pragaro juodo dvasia
 Į prapultį stuma
 Žmonijos daugumą
 Ir žudo galybe tamsia.

1085173

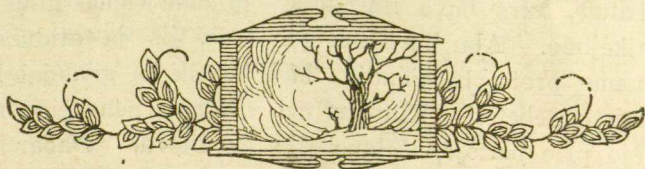

Kaip upių bėgimas,
Taip mūsų papratimas
Kaskart vis traukia žemiaus;

Griekai kasdieniniai,
Kaip pančiai geležiniai,
Mus rišti kada bepaliaus?

Silpni, nusiminę
Tavėsp paskutinę
Tematome viltį tiktai!
Tu savomalone,
Šios žemės karionę,
Palengvink, nes galę gavai!
Marija, Marija!
Skaisčiausia lelija!
Dangaus karalienė šviesi!
Užstok prieš Aukščiausį
Tu žmogų menkiausį,
Nes viską pas Dievą gali!

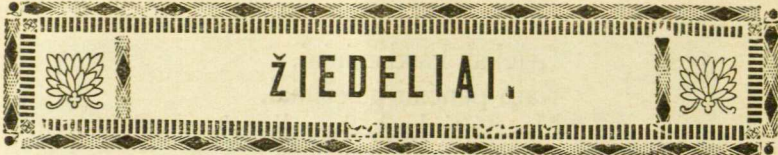
M U M S R A Š O:

“Labai ačiu Gerb. “Laivo” Redakcijai už tilpusį “Laivo” N. 29 straipsnį “Svarbus Reikalas.”

Aš noriu, kaip tas juodukas Afrikoje, nors vieną akmenėlį padėti tam svarbiam reikalui. Delto siunčiu į Tamstos rankas \$1 neturtingiems mokslieiviams.

“Laivo” raštai labai man patinka. Delto aš tol skaitysiu “Laivą”, kol gyvas busiu. Dar ir kitus raginsiu, kad skaitytų “Laivą.”

A. PONISKIS,
Philad. Pa.

ŽIEDELIAI.

“SVEIKA, ŠVENTOJI KARALIENĖ, ESU TAU
LABAI DĖKINGAS.”

Bevizituodamas apskričio ligonbutį kunigas užtiko du Tigoniu vienam kambarį, kam jie buvo apleisti mirėčiai, kad kitų ligonių savo mirtimi nesugraudintų. Vienas iš jų buvo juodukas, kuris dar nebuvo krikštytas, kitas buvo baltas, kurs buvo išsižadėjęs tikėjimo. Abu buvo dar pilname prote, bet žinojo kad mirtis nebetoli. Kunigas priėjo prie baltojo, išklausinėjo, ragino jį susitaikyti su Dievu. Šis ligonis nepriėmė malonaus kunigo pasiūlymo, tik keikė ir biauėjo jį be gėdos. Galų-gale, kad atsikračius kunigo šitaip jam tarė: “Jeigu tu iš to juoduko padarysi kataliką, tada ir aš eisiu išpažinties.”

Atsiprašydamas kunigas prisiartino prie juoduko lo-

vos ir jam tarė: “Drauge, Dievas sutvėrė kiekvieną žmogų del dangaus: Jo sunus mirė ant kryžiaus idant visi geros valios žmonės turėtų progos atsiekti amžiną laimę. Jis nedaro skirtumo nei tarp spalvų, nei tarp rasių, jis sako kada vienas atmėta Jo malonę, jis ją atiduoda kitam. Tu tik ką girdėjai kaip šitas žmogus nenorėjo susitaikyti su Dievu. Dabar aš atsi-klaupsiu ir melsiuos idant Dievo Motina prašytų Dievo, kad Jis jo atmestą malonę tau atiduotų.” Jis atsiklaupė ir balsiai meldėsi: “Sveika, šventoji Karalienė” ir tt.

Kunigui pabaigus maldą, juodukas atsigryžo į jį ir paklausė susijudinęs: “Ar tikrai, pone, yra progos juodukui įeiti į balto žmog. dangų?”

“Taip” — maloniai atsakė kunigas. “Viešpats taip mus visus myli, kad jis yra aklas ant spalvų. Jeigu tu nori, aš galiu tau duoti pirmos klesos bilietą į dangų ir ten tu busi tarp išrinktųjų. Tik sąlygos yra, kad tu į Dievą tikėtai, kad tikėtai į Kristaus nupelnus, kad tikrai gailėtai savo nuodėmių ir kad stengtais užganėdinti Dievą per visą savo gyvenimą.”

“Gerai,” — atsakė negras su pasiryžimu. Tik išaiškinkite plačiau, kad aš galėčiau gerai jį išpildyt. Bet pirma prašyčiau pamstos pakartoti man tą maldą. Ji man įsmigo širdin, aš labai norėčiau ją atsimint, idant galėčiau ją atkartoti Ponai kada busiu ten aukštai.”

Kunigas noriai pamokino jį, pagelbėjo gailėtis už nuodėmes ir pakrikštijo jį. Kada pabaigė, negras išreiškė savo dėkingumą atkartodamas: “Sveika, šventoji Karalienė, esu tau labai dėkin-

gas.”

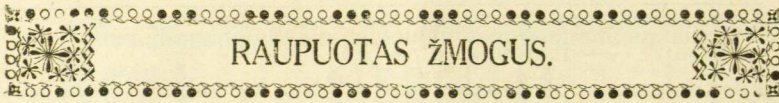
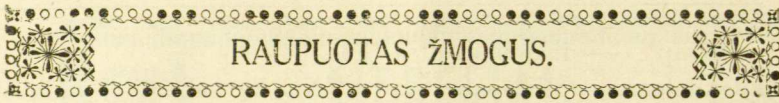
“Nu, ką sakai?” — klausė kunigas atsikreipęs į baltąjį žmogų.

“Aš žuvęs, vistiek nieko ne galima padaryti. Aš esu padaręs nudėmių, kurių Dievas neatleistų. Aš esu užmušęs žmogų, bet už tai kitą esu kaltinęs ir neteisingai prisiekiau, taip kad jis nekaltas buvo pasmerktas mirtin.”

“Juo daugiau blogumų esi padaręs, tuo daugiau privalai turėti vilties Kristuje, kurs mirė, kad mus iš pragaro išgelbėtų. Tiesa, tu pirma nenorėjai priimti Dievo malonės, bet gal dabar esi gatavas priimti. Kadangi neilgai gyvensi ir nori taikoj mirti, aš busiu atsakingas už tavo griekus. Tikiu Dievo Motina pagelbės man. — Dabar gali išsipažinti.”

Po išpažinties jis prašė atkartoti maldą. Ligonis pasakui ją atkartodamas mirė.

P. G.

 RAUPUOTAS ŽMOGUS.

RYTŲ šalyje yra baisi liga raupai. Žmogus gyvas pradeda puti. Dažnai girdime per pamokslus apie raupų ligą. Kad supratus kokia tai liga, paklauskime, ką pasakoja Indijų misijonierius apie vieną raupuotąjį.

— Vieną vakarą sako tasai misijonierius, grįžau namo iš sodžiaus, pabaigęs ten mokyti vaikus šv. tikėjimo. Prisiartinęs prie namų, pajutau tokią baisią smarvę, kad kuogreičiausiai turėjau skarele užsidengti nosį ir burną. Turbut koksai pastipęs šuo čia arti kur guli, pamislėjau sau ir skubinuosi kuogreičiausia eiti į misijonierių namus. Prie pat durių pajutau po kojų kas-žin! kokį minkštą daiktą.

— Kas čia, paklauskiau lyg nusigandęs.

— Rama, rama gelbėk mane, — išgirdau rodos mirštančio žmogaus balsą.

Rama, vadinasi dievaitis, prie kurio pagonyš indijonai labai šaukiasi.

— Kas gi tu per vienas, — paklauskiau aš vėl. — Ko čia guli?

— O Rama, — stenėjo vargšas, — aš negaliu, aš sergu, aš mirštu badu...

Užsižiebiau degtuką. Iškarto pamačiau, kad priešais mane guli raupuotasai. Į žmogų nebuvo jisai panašus. Vočių ir žaizdų buvo visas pilnas.

— Jeigu nori, — sakau jam, — gali užėiti pas mus pernaktoti pakeleivių namuose.

— O Rama, kaip gera, o Rama kaip gera, vaitojo liginis. Ačiu tau, ačiu geras žmogau. Jau du mėnesiu pra-

slinko, kaip nesu buvęs jokioje pastogėje.

Norėjau apimti jį, kad padėjus atsikelti.

— O ne, ne, — sušuko jįsai. — Aš visas supuvęs. Jei-
gu apimsi mane, nukris mano mėsos. Paeiti aš negaliu,
bet galiu šliaužti. Jeigu nori man padėti, tai paimk štai
už šitos lazdos galo ir palaikyk ją truputį, kad galėčiau pa-
sikelti.

Po pažasčia nupuvusios rankos laikė jįsai vieną lazdos
galą. Kitas galas buvo atremtas į žemę. Pasispirdamas
ta lazda ir viena ranka atšliuožė palengvėle ligonis į keliau-
ninkų namus.

Palikęs ligonį nubėgau atsinešti žiburio ir apžiurėti ar
keleivių namuose nėra kartais žalčių, nes ilgesnį laiką nie-
kas ten nenakvojo.

Nuėjęs į savo kambarį, paliečiau tuojuo paimiti man
pagamintą vakarienę, nakvynei reikalingą paklojimą, le-
mpą ir eiti drauge su manim į pakeleivių namus. Kaip
tik tarnas pamatė biau rū ligonį ir pajuto baisų kvapą, pa-
statęs kuogreičiausiai viską ant žemės, pabėgo.

Ištikrųjų baisu buvo pažiurėti. Daug jau savo gyve-
nime esu matęs raupuotų žmonių. Bet dar šitoki vargšą
pirmą kartą patinku. Viena koja jau visai nupuvus. Li-
gi kelių buvo pliki kaulai. Nei mėsų, nei skuros visai ne-
buvo. Atsikišę blauzdų kaulai karojo ant gislių. Aukš-
čiau kelių neva dar buvo mėsų, bet iš jų grito gyvi kirmi-
nai. Kitos kojos pirštai buvo atpuolę. (Kyšojo raudoni
pirštų kaulai kirmėlių apdengti. Iš kojų mėsų bėgo puliai.
Šonai ir pečiai buvo nuogi. Viena ranka buvo jau nupu-
lus. Kitos dar laikėsi nykštis su dviem pirštais. Drabu-
žių nei skudurio ant savęs neturėjo. Aš patsai neišma-

niau, kaip galėjo gyventi žmogus šitokiuose sopuliuose.

— Man tiktai veidą ir abu pirštu truputį skauda, — prašneko jau nudžiugęs ligonis. — Labiausiai mane vargina badas. Kad gaučiau bent ką užkąsti dar ilgai galėčiau gyventi.

Padėjau jam atsineštąjį valgį. Ligonis metėsi kuokubusiai prie jo. Negalėdamas paimti likučių savo pastirusiais pirštais, pasilenkė prie torielkos ir laižyte viską išlaižė.

Aš patiesiau šiaudų ant žemės ir paguldęs jį užklosčiau paklode.

— Dabar, sakau, pasilsėk per naktį.

— O kaip man dabar gera, atsakė ligonis. Ačiu, ačiu!

Rytą anksti atėjau palankyti ligonio. Raupuotas tuojau atsisėdo. Paklausiau, kaip jo sveikata.

— Man visai gera, atsakė. Tik norėčiau truputį vandens gauti.

Aš tuojau atnešiau jam vandens, torielką ryžių ir keptą vištuką. Vargšas bežiurint viską prarijo. Dvi pirmas dienas negalėjo jįsai apmašinti savo išalkimo.

Kaip pavalgė, užklausiau jo, iš kur atėjo, kur nori eiti ir kaip jįsai vadinasi.

Raupuotasis papasakojo savo liudną istoriją.

-- Vadinuosi aš Namają, priklausau prie Bojų giminės. Aš turėjau daug žemės, daug jaučių, buvau turtingas. Visi mane garbėje laikė. Kad užsikrėčiau ir išpylė mane raupai, visa prapuolė. Žmonės bėgo nuo manęs. Pagaliaus ir namiškiai pradėjo manęs nekęsti. Mano vaikai ir žmona išmetė mane laukan, sakydamiesi, negali einančios nuo manęs smarvės pakęsti. Aš norėjau ant savo že-

mės kitus namelius pasistatyti. Bet vaikai ir motina nenorėjo duoti nei pinigų pasistatymui, nei javų maistui. Pagalios išvarė mane varu iš sodžiaus. Niekas nenorėjo manęs nelaimingo pasigailėti. Eik, sako, į tuos namus, kur baltasis žmogus gyvena (buvo tai misijonoriaus namai), gal jisai duos tau kokių vaistų. Du mėnesiu klaidžiojau, kol jį radau. Išpradžių dar galėjau kiek paeiti ir išmėdęs nuo žmonių grudų, patsai sau gamindavau valgyti. Bet kaip štai šita ranka nupuolė, nieko negalėjau padaryti. Nuo to laiko nieko šilta į burną nesu paėmęs. Nuo 14 dienų maitinuosi žaliais grudais, kuriuos gailestingieji žmonės man ištolo atmesdavo. Du mėnesiu išbuvau be jokios pastogės. Ketvirta diena, kai esu netoli šio sodžiaus užsišlėpęs rugiuose. Bet ir iš čia žemės savininkas mane išvarė, mėtydamas į mane akmenimis. Nedrįsau dieną eiti į sodžių, nes mano mėsos pilnos kirmėlių puolė nuo kaulų. Tiktai saulutei nusileidus atrėpliojau čionai, kur jus mane radote.

Su ašaromis akyse pasakojo vargšas savo gyvenimą, pridėdamas daug smulkių atsitikimų, kaip nuo jo žmonės bėgo, kaip beširdžiai vaikėzai akmenimis mėtė ir smiltimis bėrė. Mat, pagonyš tiki, kad numirus žmogaus dušia pereina į kitą kokį kuną gyventi. Pagal jų supratimo negerų žmonių dušia apsigyvena ligonių kunuose. Užtatai indijiečiai nesirupina ligoniais, juos muša ir stumia nuo savęs.

Po poros dienų paklausiau savo ligonio, ar girdėjo jis ką nors apie katalikų tikėjimą.

— Tiesa, girdėti girdėjau, atsakė jis, bet nežinau kas tai būtų per tikėjimas.

Aš pradėjau tuojau aiškinti kaip kurias katalikų tikėji-

mo paslaptis. Ypač tas vietas, kur pasirodo, kaip katalikai turi savo artimą mylėti, kaip turi šelpti esančius nelaimėje žmones. Mano žodžiai buvo, rodos geriausi vaistai jo žaizdoms. Ligonis tuojaus panorėjo priimti krikštą.

— Aš jau visko nustojau ant šios žemės. Kad bent po smert galėčiau buti laimingas. Tavo žodžiai mane linksmina ir ramina. Pirmą kartą girdžiu, kad yra toksai geras ir gailestingas Dievas.

Niekas nenorėjo prisiartinti prie ligonio arčiau, kaip 50 žingsnių. Aš pats vienas nešiojau jam valgyti ir gerti, ir aiškinau jam apie katalikų tikėjimą.

Penktą dieną jau paliovė buti alkanas. Septintą dieną neėmė į burną nei valgio, nei gėrimo.

Nors aš nuvariau daugybę kirmėlių savo vaistais, bet buvo matyti, kad ligonis neilgai tesės. Kasdien prašė jis apkrikštyti. Aštuntą dieną išklausiau jo prašymo ir apkrikštinau. Priėmęs šv. krikštą pasakė:

— Dabar man labai lengva. Jokio sopulio nejaučiau. O kaip aš dabar laimingas!

Po tų žodžių saldžiai užmigo ir jau daugiau nepabudo... Jisai rado ten geresnę dalelę, kaip ant žemės. Su pagalba vienos našlės ir vieno besiruošiančio į krikštą palaidojau jo pavargusį kūną...

:- —:— :-

Šis misijonieriaus pasakojimas parodo mums, kaip baisi liga yra raupai, kaip daug privargsta misijonieriai su ligomis. Matome drauge, kaip gražus yra katalikų tikėjimas, kuris didžiausią ligonį liepia priglausti. Skaitome šventoje Evangelijoje, kad "Jėzus pasigailėjo raupuotojo palytėjo jį." Išganytojaus pėdomis seka Katalikų Bažnyčia, kuri rupinasi visais nelaimingaisiais ir ligoniais.

KATALIKŲ PASAULY.

Karininkai katalikai pas Šv. Tėvą. Neapoly, Italijos mieste, buvo nesenai sustoję Anglijos keli karo laivai. Tų laivų Katalikai karininkai ir jurininkai nuvyko į Romą ir buvo Šv. Tėvo priimti audiencijon.

1925 metais Eucharistinis Kongresas bus Chicagoje. Taip išsprendė šių metų buvusis Holandijoje Eucharistinis Kongresas. Amerikos katalikai džiaugiasi dėl tos garbės ir jau pradeda ruoštis prie Kongreso.

Katalikų "Tikėjimo Platinimo" Draugija Amerikoje (Catholic Church Extensive) surinko pernai arti milijono dolerių misijų reikalams Suvienytose Valstybėse. Ši Draugija veikia Amerikoje jau 18 metų. Per tą laiką pastatė arti 2.352 įvairių misijų namų ir bažnyčių. Draugija turi tris vagonus, kuriuose įtaisyta koplyčia ir kambarys kapelionui. Šita kilnojama koplyčia vyksta į tas šalies vietas, kur katalikai neturi bažnyčios ir negali jos pasiekti, ir laikomos jiems pamaldos.

Uolus apaštalas japonietis. Per įvykusį šiemet žemės drebėjimą Japonijoje vienas japonietis katalikas radęs bonkutę su vandeniu pakrikštijo 30 kūdikių, kurie jau buvo bimirštą ant savo tėvų rankų nelaimės metų.

Išganytojo Stovykla Rio de Janero mieste. Brazilijos parlamentas paskyrė 450.000 lirų didelei ir puikiai Išganytojo stovyklai padaryti. Ši stovykla bus pastatyta ant kalnelio netoli miesto Rio de Janeiro. Ji bus matoma iš viso miesto ir jurų.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

ŠV. MIŠIOS IR ŠV. RAŠTAS.

Klausimas.

“Laivo” No. 27 rašoma, kad šv. Raštas yra oficialė Katalikų Bažnyčios knyga ir iš ten semiamas visas maldų turinys. Reiškia ir tų maldų, kurias mus kunigai mokiąa: poteriai, rožančiai, Litanijos ir mišių maldos. Prašau paaiškinti, kur šv. Rašte randasi tos litanijos, ir koks Mišių vardas šv. Rašte. Ir kaip gali žmogus Dievui garbę duoti nesuprasdamas nei vieno žodžio iš mišių, arba kalbėdamas rožančių paskui mišias. Ar gali buti kokia nauda Dievui iš to.

Atsakymas.

Mūsų poterių rožančiaus ir šv. Mišių maldos, nors ne visos ištisai, bet pamatinis turinys tų maldų yra imtas iš šv. rašto. Taip ir buvo parašyta “Laive.” Kad litanijos, ir visos šv. Mišių maldos būtų iš šv. Rašto paimtos ištisai, to niekuomet “Laive” nebuvo rašyta. Dievui garbę duoti galima ir nesuprantant; juk ir nesuprantantieji gyvulėliai duoda Dievui garbę, net ir negyvi daiktai. Nesuprantant melstis yra sunku. O kas gi verčia nesuprantant melstis. Tamsta melskis suprasdamas. Jeigu šv. Mišių žodžių nesupranti, tai juk niekas Tamstos nevaro šv. Mišių laikyti. Tamstai užtenka per Mišios pasimelsti lietuvėškai, suprantamai. O jeigu nori suprasti, kas šv. Mišių laike daros,, paimk maldaknygę, atsiskleisk tą vietą,

kur yra apie šv. Mišių klausymą ir skaityk. Tam ir maldos tapo sustatytos ir į maldų knygas surašytos, kad nesuprantantiems kaip reikia melstis, pagelbėti.

Ražančiauss kalbėti “pasakui mišias” niekas neverčia. Galima kalbėti ir laike Mišių ir prieš Mišias. Mums neaišku, ko čia Tamsta nori? Ar gal manai, kad ir lietuviškos ražančiaus maldos yra nesuprantamos?

....*Dievui* iš to jokios naudos nėra, nes negali žmogus Dievui jokios naudos padaryti: Dievas pats turi visoko ir nei nuo vieno nieko nėra reikalingas. Bet žmonėms iš maldos ar bus tai malda iš šv. Rašto žodžių, ar iš maldaknygės, ar iš atminties, yra labai didelė nauda.

Tad melskis Tamsta. O kad daugiau suprasti galėtumei, ir kad mažiau tereikėtų klausti, pasiskaityk gerų knygų. Man atrodo, kad Tamsta skaitai perdaug negerų knygų, ypač biblistų plepaų perdaug klausais.

MALDELES SU ATLAIDAIS.

Klausimas.

Jeigu šv. Rašte nesiranda maldelių su atlaisais, kurias mes randame maldaknygėse, kad tiek ir tiek šimtų dienų atlaisų už sukalbėjimą tos maldos ir vis suteikta, arba pramisyta popiežiaus, — tai nuo kur mes busime atleisti ir ką tie atlaisai reiškia. Kaip gali popiežius kam nors suteikti atlaisų, kad jis nėra Dievas. Iš kur jie tai išrado, nes šv. Rašte visos maldos yra skirtingos?

Atsakymas.

Šv. Tėvas nei atlaisų neišmislijo, nei maldų su atlaisais nesustatinėja. Kas turi proto galvoje, tas pats gali sustatyti malda. Sakysime, Tamsta neturi duonos ir nori valgyti. Negavęs nuo žmonių duonos, sakysim, Tams-

ta Dievo prašai: "Viešpaties, duok duonos." Ot, ir malda gatava. Žmonės su didele Dievo meile, didelės iškalbos ir didelio proto yra surašę labai gražių ir daug maldų, kurias dabar mes galime vartoti, jeigu kurios mums patinka. Tų maldų yra tiek daug, kad šv. Tėvui maldų sustatinti nėra reikalo.

Kurios maldos yra ypatingai gražios, tas maldas šv. Tėvas kartais ypatingai užgiria, suteikdamas už jų atkalbėjimą atleidimą.

Su atlaidais yra taip. Žmogus, kuomet nusideda sunkiai, užsitarnauja bausmės pas Dievą. Toji bausmė reikia žmogui pakelti ir amžinybėje ir čionai ant žemės. Amžinybės bausmės atleidimą žmogus gauna per išrišimą, bet šiame gyvenime už savo klaidas reikia žmogui pačiam atsi-lyginti. Senovėje tad Bažnyčia uždėdavo ilgą bausmę nusidėjėliams: reikėjo pasninkauti, daug melstis, daug gerų darbų daryti, kol Bažnyčia priimdavo nusidėjėlį į savo narių tarpą. Tokia bausmė buvo skiriama ilgiems metams, kartais keliolikai metų. Dabar Bažnyčia nebeliepia stovėti prie durų besitaisantiems nusidėjėliams, nebeliepia daryti ilgų pasninkų, arba plakti save. Bet neabejotinai yra, kad niekas sutepto į dangaus karalystę neįeis. Tad nors Bažnyčia neįsako *viešos* atgailos daryti, kaip seniau, bet nusidėjėliai visvien turi savo gyvenime atgailą daryti, savo žemišką bausmę pakelti. Tą laikinąją bausmę Bažnyčia kartais sutrumpindavo, jeigu matydavo, kad atgailą darantis daro ją visa širdimi. Jeigu patirta budavo, kad nusidėjėlis tikrai pasitaisė ir virš įsakytųjų gerų darbų pats iš savo noro jau šventomis dorybėmis ir dideliais gerais darbais pasidabino, tuomet Bažnyčia visiškai atleisdavo nuo

bausmės pildymo. Toks sutrumpinimas laikinos bausmės, arba jos visiškai panaikinimas ir vadinasi atlydais. Atlydai yra visuotini, kuomet Bažnyčia atleidžia visą nusidėjėliui prigulinčią bausmę. Atlydai yra dalini, kuomet ta nusidėjėliui priklausanti bausmė yra sutrumpinama.

Kuomet randame pasakytą, kad už tokios tai ir tokios maldelės sukalbėjimą yra tiek ir tiek dienų atlydų, tai reiškia, kad per dievobaimingą ir gryną širdimi sukelbėtą maldą yra tiek sutrumpinama mums priklausančioji laikinoji bausmė už mūsų nuodėmės, kiek jos Dievas atleisdamas už Bažnyčios senovėje nustatytos pakutos tiek kiek dienų atlydimą. Kuomet randame, kad už tokią maldą ar bažnyčios aplankymą, ar kitą kokį gerą darbą yra suteikiami visuotini atlydai, tai reiškia, kad Bažnyčia atleidžia mums priklausančią bausmę visiškai.

Kaip gali šv. Tėvas atleisti, jeigu jisai nėra Dievas? Taip, jis nėra Dievas, bet nuo Dievo tą galybę gavo. Ar Dievas negali duoti žmogui tokios galybės? Jėzus tarė Petriui ir apaštalams: „Ką surišite, bus suristas ir danguje, ką atrišite čia ant žemės, bus atrišta ir danguje.“ Šv. Tėvas užima Kristaus Bažnyčioje Petro vietą, apaštalu pareigos ir teisės teko vyskupams. Tad ir šv. Tėvui ir vyskupams ir visai Bažnyčiai priklauso teisė atleisti, ar bausiti, išrišti, arba surišti.

“GYVOJI BAŽNYČIA”

Klausimas.

Yra šv. Rašte vadinama “gyva bažnyčia.” Ką tai reiškia?

Atsakymas.

Kristaus Bažnyčia čionai susidaro iš gyvų žmonių. Tie gyvieji žmonės per Dievo malonę ir tikėjimą turi savyje daugiau gyvybės, negu netikėliai, stambeldžiai. Ta tikinčiųjų gyvybė apsireiškia gyvais gerais darbais. Be to dar gyvai tikintiems, gerus darbus darantiems yra pažadėta amžinoji gyvybė po mirties. Ir danguje teisingieji yra gyvi.

Dėlto tad ir Kristaus Bažnyčia, Dievą mylinčių ir į Dievą tikinčių žmonių visuomenė ir yra pavadinta "gyva Bažnyčia."

"ATEIK KARALYSTĖ" IR ŠV. MIŠIOS.

Klausimas.

Mes Dievo prašome, "ateik Karalystė Tavo, buk valia Tavo, kaip danguje, taip ir ant žemės." O kunigai liepia Mišias pirkti, kad numirėlis geriaus į dangų nueitų. Mes juk Dievo prašome, kad jo karalystė ateitų čionai ant žemės.

Atsakymas.

Mes Dievo prašome, kad Dievo valia ir Dievo karalystė 'vyktų "kaip danguje, taip ir ant žemės." Tai reiškia, kad nė vien tik ant žemės įvyksta Dievo valia ir Dievo karalystė, kuomet žmonės klauso Dievo įsakymų visų. Jei-gu viso žmonės pildytų visus Dievo įsakymus, būtų žmonėms ir čia ant žemės gera gyventi, ramu ir linksma.

Ir čionai ant žemės sulyg Dievo valios gyventi ir į amžiną dangaus gyvybę patekti be Dievo pagalbos negalima. Mišios yra dėlto iš visų maldų geriausioji malda, kad šv. Kad Dievo pagalbą gavus, reikia melstis. - Geriausioji mal-

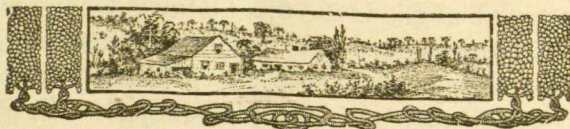
da yra ta, kuri yra daroma per Jėzų ir su Jėzumi. Šv. Mišios yra malda per Jėzų ir su Jėzumi kartu. Paskutinėje vakarienėje Jėzus įsteigdamas šv. Sakramentą atlaikė pirmąsias šv. Mišias. Jis liepė: "Taip darykite mano atminimui." Kunigai dabar per šv. Mišias nieko kito nedaro, kaip tik tą Jėzaus įsakymą pildo. Jėzus, įsteigęs šv. Sakramentą, tarė: "Štai aš esu su jumis iki pasaulio pabaigos." Kadangi šv. Mišių laike yra žmonių tarpe gis pats Jo kunas ir kraujas, tad Mišių malda yra su Jėzumi ir per Jėzų.

Kunigas neliepia "mišias pirkti." Kuomet aš savo vaikui ką liepsiu, ir jeigu vaikas neklausys, tai aš vaiką nubausiu. Kunigai už mišių nepirkimą nei vieno nebaudžia.

Pagaliaus mišių nupirkti negalima. Nes negalima nupirkti Jėzaus ir Jo kuno ir kraujo. Tiktai žmonės kunigams už mišių atlaikymą duoda piniginę pagalbą pragyvenimui. Nes kunigai taip pat, kaip ir Tamsta reikalingi yra ir valgio ir apdaro ir buto.

Jėzus taip pat gaudavo kartais nuo žmonių ir pinigų ir maisto.

Jeigu kas pasipiktintų iš to, kad kunigai reikalingi yra maisto, ar pinigų pragyvenimui, tai tokiam yra vienas geras patarimas: tepamėgina jis pats kokį pusę metų nieko nevalgyti.

LIETUVOS ŽINIOS.

Šventojo Tėvo telegrama ketvirtam Lietuvių Katalikų Kongresui Kaune. Šventasis Tėvas džiaugsmingai priima Ketvirtojo Lietuvos Katalikų Kongreso, susirinkusio Kaune, kudikiškus ištikimybės jausmus, prašo jo darbams didelės Dievo malonės, kad jo vaisiai būtų gausingi ir naudingi to prakilnaus krašto tikybos reikalams ir mielai siunčia prašitąjį Apaštališką palaiminimą.

Kardinolas Gasparri.

“Ryto” naujas Redaktorius. P. Z. Starkui priėmus Vidaus Reikalų Ministerio pareigą, “Ryto”, vienintelio katalikiško dienraščio Lietuvoje, redagavimą apėmė p. Antanas Dėdela, buvęs “Lietuvos” dienraščio redakcijos narys.

Dr. Jonas Basanavičius Kaune. Liepos pradžioje iš Vilniaus atvyko į Kauną Lietuvos atgimimo tėvas Dr. Jonas Basanavičius. Brangus svečias dabar ilsisi Palangoje karo sanatorijoje.

Lietuvių amerikiečių ekskursija Lietuvon. Į Klaipėdą Liepos 17 d. atvyko laivas “Baltara” su svečiais iš Amerikos. Amerikiečius i Lietuvius iškilmingai pasitiko Klaipėdos Gubernatorius ir lietuvių visuomenė. Viso parvyko į Lietuvą tuo laivu 170 asmenų.

Akmeninė anglis Lietuvoje. Lietuvos Universiteto profesorius Siebingas, ištyręs Šiaulių apskrities žemės sudėtį, priėjo prie išvados, kad toje srityje butinai turi būti akmeninių anglių tukstantį metrų gilumoje.

Tuo tikslu šią vasarą jis veda toliau savo tyrinėjimus.

DRAUGYSTĖ.

Vieną kartą gražią pavasario dieną du draugu išėjo pasivaikščioti. Bevaikščiodamu juodu samprotavo apie įvairius dalykus. Vienas draugų pagaliaus ėmė tvirtinti, kad draugystė yra stipri net tuomet, kad jos nariai vieni atskirai yra silpni. Antrasai gi draugas sakė, jog draugystė yra stipri tiktai tuomet, kuomet ir jos nariai stiprūs.

Kad pabaigus ginčus, nutarė vienas draugų ieškoti to klausimo išrišimo gamtoje.

Atėjo ruduo. Tuodu draugu vėl nuėjo pasivaikščioti. Prieš tai buvo peružusi didelė audra. Eidami mišku draugai pamatė daug išverstų šimtamečių stiprių ažuolų. Tiktai kur ten toli stovėjo du laibu išbėgusiu medeliu, kuriuodu nebuvo nuo audros nukentę. Nusistebusiu draugu pri-siartinio ir pamatė, kad tuodu medžiu žemai šaknimis, o aukštai šakomis buvo taip stipriai susipynę, kad jokia audra negalėjo jų išversti. Ir tokiu budu buvo patvirtinti pirmojo draugo žodžiai.

Vertė Miškinis.

OBUOLIO GRUDELIAI.

Katrytė suvalgiusi obuolį, jau berengėsi sukramtyti ir jo grudelius. Bet štai vyresnysis jos broliukas Mikutis, ką tik grįžęs iš mokyklos, pamatė tai ir sulaukė savo sesutę.

“Katriuk! Jei tu žinotumei, ką aš žinau, tu niekuomet tų grudelių nevalgytumei.”

Katrytė persigandusi, užklausė broliuko: “Ką gi tu žinai?”

Mikutis atsakė:

“Mokytoja mums šiandie pasakojo, kad šiuos grudelius pasodinus rudeny, iš kiekvieno gali išaugti gražus medelis, kuris atneš tokių pat skanių obuolių. kokį tu dabar esi suvalgiusi.”

Mergaitė negalėjo to suprasti, bet patikėjo broliuko žodžiams.

Ant rytojaus vaikai nuvyko į sodą ir pasodino obuolio grudelius sodo kampe.

Kita's metais pavasary vaikai su džiaugsmu pamatė, kad sodo kampelyje išdygo gražios obelukės. Abudu rupestingai prižiūrinėjo augančias obelis. Laistė jas, naikino piktažoles, apkasinėjo žemę aplink. Vėliau, kai obelukės paugėjo, vaikučiai pririšo jas prie smaigalų, kad jos augtų tiesiai.

Mikutis išmoko mokykloje čepyti obelis, ir gavęs gerų čepų išėpijo savo laukines obelukes.

Neužilgo vaikai sulaukė didelio džiaugsmo: pirmųjų obelukų vaisių.

Nuo šio kasmet vaikučiai prisiskindavo daug skanių obuolių.

Vieną kartą, kai vaikai valgė savo darbo vaisių, Mikutis tarė Katrytei:

“O ką, sesute! ar negerai, kad tu ensuvalgei anų grudelių?”

“O beabejo” — atsakė Katrytė. “Bet tai įvyko tik

delto, kad tu, lankydamas mokyklą, išmokai ten naudingų dalykų.”

KĄ DIEVAS DUODA, TAI GERAI.

Vienas pirklys jojo sykį iš prekymesčio namo. Jis turėjo su savim daug pinigų. Labai lijo ir pirklys buvo visas šlapias. Jis labai skundėsi, kad Dievas davė blogą orą kelionei. Jis turėjo joti per vieną tankų mišką, bet štai pamatė ant kelio žmogžudį, kuris šautuvu į jį taikė ir jau iššovė. Bet nuo lytaus pistonas buvo sušlapęs ir neušidegė. Pirklys užpliekė savo arklių ir parėjo laimingai. Jeigu Dievas būtų nedavęs lietaus, but žmogžudys nušovęs pirklių.

J. V.

AUKOS NETURTINGIEMS MOKSLEIVIAMS.

Ant. Poniskis \$1; N. N. — \$10.

Viso \$11

Aukas įteikėm Katalikų Federacijos Centrai.

“Laivo” Redakcija.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

“Laivo” Skaitytojai J. G. — iš Philadelphijos, Pa. — Tamstos malonų laiškelį su anka \$5 gavome. Auką įteikėme J. M. Kun. F. Kudirkai, West Sidės (Chicago, Ill.) klebonui, idant būtų atlaikytos šv. Mišios: 15 Ruipučio sulig Tamstos intencija. Tamstai gi Redakcija dėkoja už palankumą ir pritarimą.

DVASIŠKO TURINIO KNYGOS,
KURIŲ SKAITYTI PATARIAMA VISIEMS

1. Šventosios Mišios Laukaičio Kun. 25c
2. Sveika Karalienė! Natkevičiaus Kun. .. 75c
3. Švenč. Sakram. Adoracijos Vadovėlis.... 30c
5. Dvasiškoji Komunija 5c
6. Trijų dienų rekolekcijos Civinskio Kun. 40c
7. Šv. Pranciškaus Salez. dvasia I ir II t... 60c
8. Kančios Istorija 15c
9. Apie tikrąjį pamaldumą 10c
10. Šv. Jurgis — Kentėtojas Paporonio 5c

Galima gauti "Draugo" Knygyne.

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

N O R Ė D A M I

Pirkti, Parduoti Ar Mainyti Vi-
sados Kreipkitės Pas Mus. Tas
Jums Bus Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str. Chicago
Tel Boulevard 0611 ir 0774

**PADAROM PIRKIMO IR PAR-
DAVIMO RAŠTUS**

Pasekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS

Maliavojimo Kontraktorius

**DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė**

Nepaprastas Musų Biznio Au-
gimas reiškia sąžinišką Kostume-
riams patarnavimą.

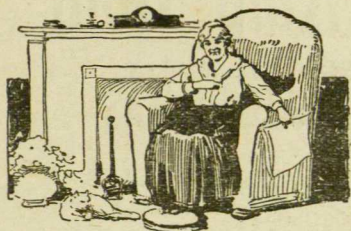
2338 So. Leavit Str.

1085173

1085173

AUKSINĒ GYVENIMO SAULĒLEIDA

Dauguma musų kostumerių rašo mums, kad jei tie turēdami po septynias dešimts ir aštuoniasdešimts metų šiandien gērisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gērisi auksine saulēleida po tobulai dienai, tai tiktai dēka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie tūri didelē pasitikējimā šiuo vaistu ir tā pasitikējimā paliks savo vaikams. Štai kā vienas iš musų kostumerių rašo:

“Mano tēvo viduriai buvo blogame padējime, bet jam pradējus vartoti TRINER'S BITTER VYNA, tuojaus jo viduriai pasitaisē.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašiu laiškų mes gauname kasdienā.

Pasitenkiņē kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populariškumo užima pirmā vietā beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudējimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turēk butelį savo namuose! (Apgr.).

Tvirtas Kaip Uola

Didžiausias Lietuvių Bankas
UNIVERSAL STATE BANKAS

Visados buvo, yra ir bus
SAUGIAUSIAS IR TVIRČIAUSIAS
Kaipo Valstybinis Bankas po Illinois Valstijos
ir Chicago Clearing House Association užžiūrą.

Banko Kapitalas ir
Perviršis

\$290,000.00

Visas turtas apie

\$3,000,000.00

Todel gali but tik vienas patarimas

Dėkite pinigus į

UNIVERSAL STATE BANKĄ

į savo grynai Lietuvių Banką. Čion visados ir
suma ir procentus galima gauti ant pirmo parei
kalavimo.

Saugumas ir Patarnavimas — mūsų augimo
pamatas.

Gaukite šiaudie šio Banko knygele ir nelaiky-
kite savo pinigų visur išmėtytus.

UNIVERSAL state BANK

3252 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.